

עפ"ג 14/09/14623 - מדינת ישראל נגד עמרם נעם

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

20 נובמבר 2014

עפ"ג 14-09-14623 מדינת ישראל נ' נעם

לפני כב' השופט גילה כנפי-שטיינץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרزل

כב' השופט אריה רומנו

בעניין: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המעוררת

נ ג ז

umarim_n@

ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן עמי

המשיב

פסק דין

1. לפניה ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על המשב בגזר דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' פולוק) מיום 22.7.14 (בת"פ 11282-03-10).

2. המשב הורשע, על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של החזקת סמ מסוג חשיש לצריכה עצמית ועוד עבירה של החזקת כלים לצריכה סמ. במסגרת הסדר הטיעון צירף המשב כתוב אישום נוסף על פי החזיק ברכב במושב ברכיה סמ מסוג קנבוס במשקל 2.6 ג' נטו לצריכה עצמית (ת"פ 10-10-51208-3832 של בית משפט השלום בקרית גת), ובגינו הורשע בעבירה נוספת של החזקת סמ לצריכה עצמית. לענין העונש הסכימו הצדדים כי יופעלן ארבעה חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על המשב בת"פ 3832 של בית משפט השלום בירושלים, וכי המאסר ירצת בעבודות שירות ככל שהמשיב ימצא מתאים לכך. ככל שלא ימצא מתאים - כך הוסכם - תעזור המעררת לעונש של מאסר בפועל, ואילו המשיב יהיה חופשי בטיעונו. עוד הוסכם כי יוטלו על המשיב עונש של מאסר מותנה ופסילה מותנית, ובאשר לפסילה בפועל יהיו הצדדים חופשים בטיעוניהם.

3. המשיב נמצא על ידי הממונה כבלתי מתאים לביצוע עבודות שירות, לאחר שבדיקה לאיתור סמים הצבעה על שימוש בסם. בהמשך ניתן למשיב הזרמנויות נוספות לפנות לממונה, אולם בסופו של דבר נותרה עדמתה הממונה בעינה, לאחר שהתרברר כי המשיב נעצר בתיק אחר ועובדות שירות שהוטלו עליו בהליך אחר הופסקו מינהלית.

4. ביום 22.7.14, בדין שנועד לשמיית הטיעונים לעונש, צירף המשב כתוב אישום נוסף של בית המשפט לתעבורה תל אביב-יפו. בכתב אישום זה הואשם המשיב כי נרג ביום 24.3.14 באופנו, ללא רישון נהיגה תקף וכאשר שתי פסילות עומדות נגדו בהתאם להחלטות של בית משפט לתעבורה בפתח-תקווה. בגין הודהתו בעבודות אלה, הורשע

המשיב גם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא רישיון רכב תקף, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

5. לאחר שהצדדים טענו לעונש, הטיל בית משפט קמא על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל. כן הפעיל 3 מאסרים מותנים שהוטלו על המשיב: מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל עליו בתת"ע 1915-10-12, מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוטל עליו בתת"ע 5716-11-11, ומאסר מותנה בן 4 חודשים שהוטל עליו בת"פ 3832. עוד קבוע כי המאסרים המותניים ירוצו בחווף זה זהה, כשהחדש אחד יוצאה במצבר לעונש המאסר שהוטל בגין העבירות בהן הורשע, באופן שעל המשיב לרצות 13 חודשים מאסר החל מיום 24.3.14. בית המשפט הוסיף והטיל על המשיב פסילה מלקבול רישיון נהיגה לתקופה של חמישה שנים מיום שחררו ממאסרו, וכן מאסרים מותניים.

6. המערערת טוענת כי בית משפט קמא שגה עת ערך את גזר הדין שלא בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המערערת מצינית כי אמנם לגבי עבירות הסמים, וממועד מתן הכרעת הדין בעניין, התקון אינו חל, אולם הוא חל בעניין של עבירות התעבורה. עוד היא טוענת כי גזר הדין אינו מפרט את השיקולים לפיהם נגזר דין של המשיב, ואף לא פורטו הטעמים לסתיה מן הכלל המורה כי מאסר מותנה שהופעל ירוצה במצבר. המערערת מבקשת כי יקבע מתחם לעונש ההולם את עבירות התעבורה בנסיבות בהן הורשע המשיב, וכי עונשו של המשיב יקבע לרף הعليון של אותו מתחם. המערערת מוסיפה טוענת כי המשיב שב ומצבע עבירות דומות לאלה בהן הורשע, זאת בשעה שתלוים ועומדים נגדו מאסרים מותניים. כך הדבר הן באשר לעבירות הסמים והן באשר לעבירות התעבורה. התנהלות זו מצטרפת להרשעותיו הקודמות הרבות הן בתחום הפלילי והן בתחום התעבורי. עובדות אלה מלמדות כי אין במאסר מותנה כדי להרטיעו. המערערת מבקשת, אפוא, להחמיר בעונשו של המשיב.

7. המשיב טוען כי גזר דין שניין בעניינו מנומך, מבוסס וסביר, ואין מחלוקת עמו כלל. המשיב מצין כי הודה בעבירות שייחסו לו, נטל אחראיות והביע חריטה אמיתית על מעשייו. המשיב מוסיף טוען שהמאסרים המותנים שהוטלו עליו לא היו מידתיים. כן הוא טוען כי הסיע את האופנו מרחק קצר מבתו לצורך בדיקתו ומיכירתו. ב"כ המשיב מוסיף טוען כי למשיב נסיבות חיים חריגות, כי עבר שיקום ארוך ומצולח בכלא, וכי הארכת תקופת המאסר שהוטלה עליו תפגע בשיקומו.

8. לאחר ש שקלנו את טענות הצדדים, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להתקבל, זאת בכל המתיחס להפעלת עיקרי המאסרים המותנים בחווף לעונש המאסר שהוטל על המשיב בגין העבירות בהן הורשע. המשיב ביצע את עבירות התעבורה תוך כדי ניהול ההליך הפלילי, כשבוע ימים בלבד לאחר שנדון לעונש מאסר של 6 חודשים נוספות בגין עבירות דומות, ולאחר מכן "שביקש את הבנת בית המשפט, הכה על חטא, תיאר את מצבו הקשה ביותר, וביקש הזדמנות חד פעמית" (גזר דין מיום 17.3.14 בפ"ל 12-10-1915). ברוי כי המשיב לא ניצל את הזדמנויות שניתנה לו ומידה לבצע עבירות דומות. בנסיבות אלה, ובשים לב לעברו הפלילי והתעבורי המכובד של המשיב, בין היתר בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע, לא מצאנו הצדקה לחיפוי הכמעט מלאה של המאסרים המותנים שהופעלו עם עונש המאסר שהוטל בגין העבירות בהן הורשע. אשר על כן, ובשים לב לכך שאין ערכאת הערעור ממצאה את מלאה חומרת הדין, אנו מורים כי עונש המאסר שהוטל על המשיב בגין העבירות בהן הורשע, 12 חודשים מאסר בפועל, יעמוד על כנו. שלושת המאסרים המותנים שהופעלו ירוצו בחווף זה זהה, כששמונה חודשים מתוךיהם ירוצו במצבר לעונש המאסר שהוטל על

המשיב והיתר בחופף, באופן שהמשיב ירצה 20 חודשים מאסר החל מיום 24.3.14. עונשי המאסר המותנים ועונש הפשילה, כפי שנקבעו ע"י בית משפט קמא, יעדמו על כנמ.

מציאות בית המשפט תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים, בהתאם להסכמהם, ותודה טלפונית קבלתו.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

גילה כנפי שטייניץ,
ד"ר יגאל מרצל,
אריה רומנווב, שופט
שופט